

Καί ένας άλλος «γκρούμ» με λιθρέα την ώδήγησε σ' ένα πολυτελές σαλόνι μαζί με τόν υπάλληλο.

— Περιμένετε ένα λεπτό, φίλε μου, για να δείξω τὰ κοσμήματα στον σύζυγό μου! εἶπε τότε ἡ κυρία στον υπάλληλο, παίρνοντας τὴ βαλίτσα ἀπ' τὰ χέρια του. Εἶνε φαίνεται ἀπασχολημένος στὸ γραφεῖο του καὶ δὲν μᾶς ἄκουσε πού ἤρθαμε!

Γεμάτος ἀπὸ ἐμπιστοσύνη ὁ υπάλληλος, ὑποκλίθηκε. Κ' ἡ κυρία, μαζί με τὴ βαλίτσα, μπήκε στὸ πλαῖνό σαλόνι, τὸ ὁποῖο ἦταν πραγματικά τὸ «γραφεῖο-ιατρείο» τοῦ διασήμου παθολόγου.

— Γιατρέ μου, λυπηθῆτε τὸν πόνο μιᾶς δύστυχης μητέρας! ψιθύρισε τότε ἡ κυρία στον ἰατρό, ἀνεβάζοντας τὸ «βέλο» τῆς καὶ σκουπίζοντας τὰ μάτια τῆς μ' ἓνα μαντήλι, στὸ ὁποῖο ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχε κάποιον δακρυγόνο φάρμακο, γιατί τὰ δάκρυά τῆς κυλοῦσαν ἄφθονα.

— Τί σᾶς συμβαίνει, κυρία μου; ρώτησε εὐγενικά κι' ἐπίσης ψιθυριστά ὁ ἰατρός, δείχνοντάς τῆς ἓνα κάθισμα.

— Γιατρέ μου, σᾶς ἔφερα τὸν μονάκριβο γυιό μου! ξανάπε θλιμμένα. Εἶμαι χήρα πλουσίου ἐμπόρου τῆς Ἀλικάντης... Καὶ τὸ παιδί μου αὐτό, ἡ μόνη μου πειὰ παρηγοριά στον κόσμο, δὲν εἶνε καλά στὰ λογικά του, τώρα τελευταῖα... Κάποια μανία καταδιώξεως τὸν βασανίζει. Κι' ἄλλοτε νομίζει ὅτι εἶνε ταμίας τριγυρισμένος ἀπὸ λωποδύτες, ἄλλοτε κοσμηματοπώλης χρεωκοπημένος, κι' ἄλλοτε κι' ἐγὼ δὲν ξρῶ τί ἄλλο!... Τί με συμβουλευέτε νὰ κάνω;

— Μὴν ἀνήσυχείτε, κυρία μου! εἶπε ὁ καθηγητῆς παρηγορητικά. Θὰ ἐξετάσω τὸ παιδί σας με τρόπο, θὰ καλλιεργήσω στὸ μυαλό του ὠρισμένες σωστὲς ἀντιλήψεις με τὴν αὐθυποβολή καὶ με τὴν ὑποβολή καὶ γρήγορα θὰ τὸν ξαναφέρω στὴν πραγματικότητα... Ἐλπίζω ἄλλωστε νὰ μὴν ἔχουν προχωρήσει πολὺ ἡ διανοητικὲς παρακρούσεις του!

Ἡ κυρία φάνηκε ν' ἀνακουφίζεται. Πλήρωσε στον καθηγητῆ ἓνα σεβαστὸ ποσόν, ὡς προκαταβολή τῆς σχετικῆς θεραπείας. Τοῦ πρότεινε κατόπιν νὰ κρατήσῃ τὸ γυιό τῆς στὴν κλινική του, γιὰ ἀσφαλέστερη θεραπεία, ἐπὶ χρονικὸ διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν. Καὶ κατόπιν ἔφυγε μόνη τῆς καὶ με τὴ βοήθεια μάλιστα τοῦ καθηγητοῦ, ἀπὸ ἄλλη πόρτα — γιὰ νὰ μὴν παρασταθῆ, δῆθεν, στὶς σπαραχτικὲς σκηνὲς τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῆς με τὸ μονάκριβο παιδί τῆς — παίρνοντας φυσικά μαζί τῆς καὶ τὴν πολυτίμη βαλίτσα!!

Τὴν κωμικοτραγικὴ συνέχεια μεταξύ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἀτυχοῦς νέου — ὁ ὁποῖος περίμενε ἐν τῷ μεταξύ ἀνύποπτος στὸ πλαῖνό σαλόνι — εὐκολὰ τὴν καταλαβαίνετε. Ἡ ἀμίμητη αὐτὴ λωποδυσία ἀνακαλύφθηκε λίγες ὧρες ἀργότερα, ὅταν ἀνήσυχον πειὰ οἱ ἀδελφοὶ Μελλέριο — γιὰ τὴν ἀδικαιολόγητη ἀργοπορία τοῦ υπάλληλου των — ἔστειλαν στὸ σπίτι τοῦ ἰατροῦ νὰ πληροφορηθοῦν τί συνέβαινε. Καὶ τότε βρῆκαν κλειδωμένον στὴν κλινική τοῦ Ἐρβίου τὸν ἀτυχῆ υπάλληλό των, στ' ἀληθινὰ μισότρελλον τώρα, ἐνῶ τὰ κοσμήματα κ' ἡ ἀπαράλλαχτη με τὴν κυρία Ἐρβίου λωποδύτρια εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὀριστικά καὶ γιὰ πάντα!

Καὶ γιὰ νὰ τελειώνουμε με τὴν πολὺκροτη αὐτὴ περιπέτεια, τὴν μοναδικὴ σχεδὸν στὰ ἐγκληματικά χρονικά, σημειώνουμε ἀκόμα ὅτι ἡ ἄγνωστη λωποδύτρια εἶχε ἐκμεταλλεῦθῃ ἔξυπνα τὴν ὁμοιότητά τῆς με τὴν πραγματικὴ κυρία Ἐρβίου.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ἄδελφοί μου, ὁ Λουδοβίκος 14ος εἶπε μιὰ μέρα σ' ἓναν εὐγενῆ τῆς Αὐλῆς του, τοῦ ὁποῖου ἐγνώριζε τὴν ὑπερβολικὴν φιλοδοξίαν:

- Ξέρετε ἰσπανικά;
- Ὁχι, Μεγαλειότατε.
- Τόσο τὸ χειρότερο.

Ἄδελφοί μου, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπάντησι αὐτὴ τοῦ Βασιλέως ἐνόμισεν ὅτι ἂν μάθαινε γρήγορα ἰσπανικά, ὁ Βασιλεὺς θὰ τὸν ἔστειλε πρεσβευτῆ στὴ Μαδρίτη. Ἐβῆλε λοιπὸν ὅλα του τὰ δυνατά καὶ ἔτσι σὲ λίγο καιρὸ κατάρθωσε νὰ τὰ μάθῃ. Παρουσιάστηκε τότε στον Βασιλέα του καὶ τοῦ εἶπε:

- Μεγαλειότατε, ἔμαθα ἰσπανικά.
- Ξέρετε τὴ γλῶσσα τόσο, ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ μιλήσετε με τοὺς ἰδίους τοὺς Ἰσπανούς;
- Μάλιστα, Μεγαλειότατε.

— Σᾶς συγχαίρω. Τώρα φαντάζομαι ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ διαβάσετε τὸν Δὸν Κιχῶτη στὸ πρωτότυπο.

Κόκκαλο ὁ εὐγενής.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειρὰν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἐναντι πλατείας Κλαυθμῶνος).

- 1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάο.
- 2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (γιοῦ)
- 3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββᾶ Προβό.
- 4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.
- 5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.
- 6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.
- 7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Ἀ. Δουμᾶ (πατρός).
- 8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.
- 9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤὸΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμᾶ (πατρός).
- 10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.
- 11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος ντε Σεμουᾶ.
- 12) «Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὄκτ. Φεγιέ.
- 13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ. Φεβᾶλ.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας χωρὶς δελτία καὶ με δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἐξῆς βιβλία:

- «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.
- «Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.
- «Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.
- «Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ.

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἡμερηθίων.